

examinador a la propia Universitat, los fou concedit un altre premi de 250 ptas. en metálich.

Lo noy Mareca es fill del cabo de la guardia civil, y l'altre en Socias fill de la coneguda familia del mateix cognom, que viu al carrer de Corró.

An'at primer, li hem d'alabar que essent d'uns 12 anys, aragonés y convivint casi sempre ab castellans, domini'l catalá d'aytal manera que per llegirlo y entonar-lo superiorment com s'exigia'n lo Concurs, li hagi valgut la millor nota.

A tots dos, una bona abrassada de granollerench agrahit; á sas familias, una felicitació, una felicitació que fem arribar fins al mestre Sr. Anglada.

Alguns dels nostres politichs y eixos intel·lectuals borts que aqui com tot arreu també hi prosperan, y se miran las cosas desde punts de vista molt enlayrats, al llegir la noticia, sense ferhi esment, continuaran á la taula del escorxadador, digo, del café, la seva conversació bruta y de mal parlat; també'l Granollers treballor seguirá sa tasca silencios y afanyosament, passant de llarch davant d'aquestas figuretas, engrandidas y trompettejas, no per la fama del verdader mereixement, sino per la enfebrada, agrahida ó sugestionada tertulia de la taula de café.

Bo fora que la empresa del Cinematógrafo y la Junta de La Unió Lliberal donguessin ordres terminants pera que cap espectador se posés la prenda del abrich com asiento. No sols es falta d'educació civica, sino una desapreñció digne de censura.

Tothom paga per veure l'espectacle, y si un se troba ab un vehi devanter, que, ademés de la seva alsaria corresponent, s'asseu sobre l'abrich, ja podeu girause d'una y altra banda, que de la funció no'm veureu gota; probablement al arribar á casa, será qüestió d'unas fregas perque las joguinas del coll us tornin anar llatinas.

Lo marqués de Casa-Riera al regalar 60,000 duros pera instalar las escolas espanyolas á Tànger, ha fet un acte digne de llohansa.

Molt es de desitjar que tingui imitadors.

Dimecres y ab lo drama *Lo ferrer de tall*, inau-

gurá la temporada lo Sr. Mercader ab la seva companyia.

Pera jutjar aquesta, no n'hi ha prou ab una sola funció.

En quan al director Sr. Mercader, estigué molt just y tingué moments de bon artista. Va dir los versos be casi sempre, á voltas admirable, com en aquell tros del *Esmola que esmola*.

Las demás parts de la companyia'l varen secundar molt bé, logrant escenas de fibra, conjunts arrodonits, y tot lo drama una obra bastant ensajada, forsa sabuda y ben interpretada.

Lo públich era numerós, va aplaudir sovint y ne va sortir content.

L'altre dia, prenia jo café á La Unió Lliberal y se m'asseu devant meu un jove, que mostrava la grapa de la tisis. Se'm va fer simpátich perque demaná'ls setmanaris y las Ilustracions. Pero al observar-lo ab la compadeixensa que inspira'l qui'n porta'n son rostre las horas contadas de la seva vida, vaig adonarme de com girava'ls fulls: los girava ensalivantse las puntas dels dits.

No tenia autoritat pera prohibirho, ni prou ferma pera dirli: Jove, no giris los fulls d'aquesta manera, perque á cada página hi deixas llevat pera transmetre la teva malaltia.

Y vaig sentir com un esferehiment tot pensant ab los d'aquella casa que, per girar full, també se l'ensalivan lo dit.

A la tarde del diumenge, hi hagué al Centre Católich funció d'ignocents. La entrada, un plé. Lo públich hi rigué forsa ab las obretas que s'hi representaren. *La petita de can Punyego* hi va fer de las sevas. En Boix (Mariano), Llobet, Coll, Salderra y d'altres que sentim no recordar, s'esmeraren y s'hi lluhiren en sa representació.

Avuy aquesta nit tindrem al *Cassino* una vetllada literaria-musical, quals productes se destinan pera las pobres victimas dels terratrémols de Italia.

En la primera part, hi llegiran travalls los Srs. Sisa, Fontdevila y Garrell.

En Benito Morató tocará al piano la Sonata 14 op. 27 de Beethoven.